temma töed ollid teggemas, ja söitis siis mitto tuhhat wersta.

Newa jöggi, mis Peterpurri linnast läbbilähhäb, tulleb Ladoga järwest; lähhäb Peterpurri kubbernemangust läbbi, ja ötse köhhe sure merde. Peterpurri kubbernemángu nimmetati ennemuiste Ingri-maaks, ja ollid Roptsi kunningad sedda wannal ajal Wenne-maast ärra, ja ennese kätte wöitnud. Et sesámma ma üks merreäärne ma, ja lai ja süggaw Newa jöggi temmast läbbi käib, möistis Peter, et temma rigi ja rahwa kaubaajamise pärrast tarwis, sedda sowitawat maad jälle taggasi perrida, et ta öiguse polest ennesedda Wennerigi perrisma olnud; ja töusis siis sellepärrast suur sõdda Roptsi kunningaga, mis kümme aastat aega wöttis, ja nimmetakse sedda sureks põhjama söaks: et pärrast Pohla ja Dani kunningas, Turgid ja Tatarlased ka söddima töusid, ja ennast wahhele seggasid. Olli se sõdda meie máale üks ränk ja raske nuhtlus; temma järrele tulli nälg, ja wiimsest katk, mis köik kihhelkonde rahwast aina laggedaks teggi.

1700 aastal küsis Peter Ingri-maad taggasi, agga Roptsi kunningas, Karel XII., olli kahheksatöistkümne aastane noor wõllitseja; wapper, julge ja tark: temma söawäggi ma ja merre peäl jo wannastki, omma wahwuse, omma wäewõllitsuse, omma öppind söatöe, ja omma targa kindralite ja peälikute pärrast kulus; sest, et Roots jo mitto sadda aastat hõrritud rahwa ma olli, agga Wennemaad hakkati wast hõrrima, kuida sedda selle sure Keisri teggudest teame, kelle ellust praego olleme räkimas. Teame ka minnewa aasta tähtramatust, et sel ajal, mil Peter wõllitsuse peäle sai, Wenne-maal wägge kül olli, agga, et söariistad ja nõud, ja temma soddimise wisid sesuggused ollid, et agga Tatarlaste ja Turkidega tappeldes juhtusid wõitma: agga kui öppind ja parremaste hõrrinend Roptsi wäega kimpu minna, juhha siis sedda peält olli nähha, et wiis ehk kuus meest üht Roptsi söameest ei jõudnud wõita. Selle peäle olli Roptsi kunningas julge; põlgas Wenne rigi wägge, ja olli temma pärrast murreta, egga andnud siis